

на неволя уморила? Живѣй ли той още? О Боже помози ми, и направи да при тѣя хора, къмъ които отивамъ, милость намѣриж.

Ружица като ся опрости съ Агница, продължи самичка пътя си. А когато ся е на высокия брѣгъ въскачила и въ Рушимировиѣжтъ дворъ влѣзла, седнала е при вратата, и за добро рѣшила да тукъ чака до дѣто ѣжъ запитатъ какво иска. После кратко време додоха двѣ дѣца, станаха предъ нежъ, и ѣжъ гледаха. Ружица гы любезно поздрави, и гы запита какъ имъ е името; тѣ ѣ казаха и ся малко освободиха. Едното отвори кошничката която бѣше при нежъ, и глѣдаше да види какво има въ нежъ; а другото посѣгна да земе цвѣтето, което е было на главата ѣ. Тѣя дѣца сѣ били на капуджіята, който е скришно презъ единъ прозорець на тѣхното невинно постѣпаніе глѣдалъ.

Той излѣзе на вѣвъ и повика Ружица въ къщи: »Какво продавашъ?« рече той любезно. Ружица отвори кошничката и показа му гѣбытѣ. »Колко искашъ за тѣхъ?« Колкото вый дадете, рече Ружица; »То е добро отговорено, каза той. Чакай ти тука, азъ самъ ще занеса гѣбытѣ въ дворската готварница, и бѣди уверена какъ малко ѣма да добиешъ,

После кратко време доди жена му въ къщи, и рече на Ружица; Какво търсишъ ти тука една безобразницо; отъ кадѣ си ти? На вѣвъ излѣзвай.

Дѣцата захванаха да молятъ майка си за Ружица; на което доди и капуджіята съ праздна кошни-